

4) zarzuty, wysunięte przeciwko odznaczonemu i godzące w jego honor.

§ 7.

(1) Sąd Honorowy rozpoznaje sprawy na posiedzeniach dyspozycyjnych i rozprawach.

(2) Orzeczenie o utracie odznaczenia może zapasć tylko po przeprowadzeniu rozprawy i wysłuchaniu tego, przeciw komu toczy się postępowanie, jeżeli na wezwanie się stawi.

(3) Sąd może uzależnić przeprowadzenie dowodów, zgłoszonych przez interesowanego, od uprzedniego pokrycia przezeń kosztów postępowania.

(4) Postępowanie przed Sądem Honorowym jest niejawnie i ściśle poufne.

§ 8.

(1) Sąd Honorowy orzeka na mocy przekonania, opartego na swobodnej ocenie całokształtu danych sprawy.

(2) W przypadkach, przewidzianych w § 6 pkt 1) — 3), Sąd Honorowy związany jest ustaleniami, zawartymi w orzeczeniu sądu państwowego, oficerskiego sądu honorowego lub komisji dyscyplinarnej.

§ 9.

(1) Orzeczenia Sądu Honorowego zapadają bezwzględna większością głosów, powinny być

uzasadnione i podpisane przez członków kompletu.

(2) Komplet orzekający może zarządzić podanie orzeczenia do publicznej wiadomości.

(3) Orzeczenia Sądu Honorowego są ostateczne i nie ulegają zaskarżeniu.

§ 10.

(1) Wykonywanie orzeczeń należy do przewodniczącego.

(2) O umorzeniu postępowania lub o zatwierdzonej orzeczeniu co do utraty odznaczenia zawiadamia się interesowanego.

(3) O utracie odznaczenia ogłasza się w gazecie rządowej.

(4) Akta sprawy ukończonej dołącza się do akt głównych Krzyża i Medalu Niepodległości.

§ 11.

(1) Przewodniczący Sądu Honorowego może, po zasięgnięciu opinii kompletu orzekającego, wznowić postępowanie, jeżeli po wydaniu orzeczenia wyjdą na jaw nowe okoliczności, stwierdzające, że orzeczenie to opierało się na błędnych przesłankach.

(2) Orzeczenie zapadłe w postępowaniu wznowionym przedstawia się Prezydentowi Rzeczypospolitej do zatwierdzenia, jeżeli uchyla ono poprzednio zapadłe orzeczenie o pozbawieniu danej osoby odznaczenia.

210

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1937 r.

w sprawie zakazu wywozu pszenicy, żyta i owsa oraz produktów ich przemiału.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Wywóz z polskiego obszaru celnego pszenicy, żyta i owsa oraz produktów ich przemiału jest zabroniony.

§ 2. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Spraw Wewnętrz-

nych do zezwalania na wywóz zbóż i produktów wymienionych w § 1 oraz do ustalania warunków, na jakich zezwolenia te będą wydawane.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 lipca 1937 r.

Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

211

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 24 marca 1937 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu o zmianie rozporządzenia z dnia 9 września 1931 r. w sprawie gospodarki finansowej gmin wyznaniowych żydowskich.

Na podstawie art. 48 i 53 przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województwa śląskiego, ogłoszonych w załączniku do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 52, poz. 500) oraz art. 118 roz-

porządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 9 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 698), zmienionym rozporządzeniem z dnia 25 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 254), wprowadza się